

Ordinul național

Ordinul nu răspunde de informațiile prezentate în articolele preluate din ziare. Întreaga răspundere o poartă autorii acestor articole sau, după caz, redacția

REVISTA PRESEI ROȘIA MONTANĂ, august - septembrie 2011

VOX PUBLICA

Mobilizare fără precedent a maghiarilor din Transilvania pentru Roșia Montană. ”Atitudinea lui Kelemen Hunor este intolerabilă și rușinoasă. Compromite imaginea maghiarilor și nu ne reprezintă”. Bonus: Alina Mungiu Pippidi

Probabil că au fost unii care au fost luați prin surprindere de faptul că la doar câteva săptămâni după ce ministrul Culturii și președintele UDMR Kelemen Hunor a devenit avocatul RMGC (compania care intenționează să exploateze aurul de la Roșia Montană), acesta a dat înapoi, încercând să mute asumarea responsabilității pornirii proiectului minier în curtea lui Emil Boc și a PDL.

Ei bine, noile lui declarații vin după ce, pe 3 august, 77 de asociații maghiare din Transilvania sau în care activează maghiari (din cele mai diferite domenii – ecologie, apărare a drepturilor civile, cultural și, mai ales, organizații ale tinerilor maghiari) au dat publicității o scrisoare comună în care califică drept ”intolerabilă și rușinoasă” atitudinea lui Kelemen Hunor în cazul Roșia Montană. ”Dorim să ne delimităm ferm de poziția prin care Kelemen Hunor sprijină proiectul minier de la Roșia Montană. Credem că prin poziția adoptată în acest moment, Kelemen Hunor compromite imaginea întregii comunități maghiare din România, și nu ne reprezintă!” se arată în această declarație comună, disponibilă, începând de ieri (duminică, 7 august) și în limba română pe site-ul greendex.ro.

Mai jos puteți citi un fragment din declarație, lista asociațiilor semnatare și un ”bonus” de la Alina Mungiu despre intelectualii care sprijină RMGC.

”Suntem conștienți de faptul că uriașa campanie media care a invadat mass media încearcă să îmbunătățească imaginea proiectului minier, acest lucru fiind necesar pentru menținerea sprijinului politic acordat în mod deschis sau tacit. Suntem conștienți de faptul că spoturile publicitare ajung zi de zi la sute de mii de cetățeni, cu scopul de a înăbuși opoziția publicului față de acest proiect. Totodată, suntem conștienți de faptul că un proiect „curat” din toate punctele de vedere, în deplină legalitate, și care aduce beneficii întregii societăți nu necesită publicitate în valoare de milioane de dolari.

Noi rămânem vigilenți și realiști. În urma celor prezentate mai sus declarăm că proiectul minier de la Roșia Montană nu va putea fi realizat niciodată. Nu va putea fi realizat atât timp cât România, în calitate de stat de drept, va asigura tuturor cetățenilor drepturile stabilite prin Constituție, cum ar fi dreptul la un mediu curat și sănătos, accesul la informațiile publice, participarea la luarea deciziilor printr-un sistem democratic, dreptul la patrimoniul cultural, dreptul la proprietatea privată și dreptul la libera întreprindere.

Dorim să subliniem că s-au pronunțat deja împotriva proiectului minier bisericile, Academia Română, peste 1000 oameni de știință și cercetători din toate colțurile lumii, ICOMOS (organismul consultativ al UNESCO), nenumărate organizații din România și din străinătate, persoane fizice și, nu în ultimul rând, statul maghiar, care și-a declarat de mai multe ori opoziția față de acest proiect din cauza riscului impactului transfrontalier.

Pe lângă toate acestea, subliniem faptul că în anul 2003 Minvest Deva (co-proprietarul RMGC) a început să deruleze activități miniere în zona protejată a muntelui Cârnic fără orice fel de avize sau acorduri. Societatea civilă a reușit să oprească aceste activități ilegale și distrugătoare. În anul 2004, Ministerul Culturii și Patrimoniului Național a emis un certificat de descărcare arheologică pentru Masivul Cârnic, pentru a înlesni derularea proiectului minier al RMGC. Acest certificat a fost declarat nul de către Tribunalul Brașov în anul 2007, conferind astfel statutul de protecție al Masivului Cârnic, garantând conservarea vestigiilor arheologice și a galeriilor romane pentru posteritate.

Am constatat cu surprindere faptul că dl. Kelemen Hunor, Ministrul Culturii și Patrimoniului Național și totodată președintele Uniunii Democratice a Maghiarilor din România (UDMR), a re-emis certificatul de descărcare arheologică, și a aprobat planul de conservare al patrimoniului sugerat de RMGC. Acest plan a luat naștere în urma propunerii ministrului, iar finanțarea în valoare de 70 milioane de dolari provine de la RMGC.

Atragem atenția asupra faptului că certificatul de descărcare arheologică, prin natura sa, este un act tehnico-juridic, necesar pentru a ridica statutul de protecție al Masivului Cârnic, și a face posibil mineritul într-o zonă protejată și distrugerea valorilor anterior protejate prin lege. Acest fapt este mascat de o afacere dubioasă în valoare de 70 de milioane de dolari între minister și RMGC. Este de-a dreptul revoltător modul în care Kelemen Hunor încearcă să pună într-o lumină favorabilă desființarea unui monument istoric clasat, fluturând milioanele de dolari și declarând că doar așa putem salva patrimoniul cultural de la Roșia Montană. Conform înțelegerii, RMGC va achita această sumă în mai multe tranșe, cu condiția obținerii în formă finală a tuturor avizelor, autorizațiilor și aprobărilor necesare pentru demararea proiectului de minerit. Practic, prin acest gest Kelemen Hunor, în schimbul sumei de 70 milioane dolari, garantează obținerea tuturor avizelor, autorizațiilor și aprobărilor din partea celorlaltor ministere și autorități, angajându-se, totodată, să prevină ca aceste aprobări să fie declarate nule de către instanțele de judecată, așa cum s-a întâmplat de mai multe ori până acum. De altfel, acordul încheiat nu prevede ca suma sus menționată să fie investită în protecția patrimoniului cultural de pe muntele Cârnic, în schimb prevede ca, până în decembrie 2011, RMGC să obțină toate avizele și autorizațiile necesare demarării proiectului de minerit.

Considerăm că modul în care Kelemen Hunor încearcă să mascheze și să prezinte într-o manieră favorabilă distrugerea patrimoniului cultural este revoltător, la fel de revoltător fiind faptul că, în opinia domniei sale, acesta este singurul mod de păstrare al acestuia.

În lumina faptelor enumerate mai sus, gestul ministrului culturii este unul oportunist, care sprijină astfel proiectul minier la cel mai înalt nivel. Acesta este cu atât mai revoltător, cu cât UDMR-ul, în cunoștință de cauză s-a exprimat clar împotriva proiectului în cursul anilor precedenți. În decembrie 2009 Markó Béla, președintele UDMR de atunci, a declarat că poziția UDMR este neschimbată, se opun deschiderii minei de la Roșia Montană. Faptul că președintele actual, Kelemen Hunor a declarat că UDMR nu are o poziție fermă în privința proiectului de la Roșia Montană reprezintă o contradicție scandaloaasă.

Prin aceasta declarăm că atitudinea lui Kelemen Hunor, în calitatea sa de președinte al UDMR, formațiune care reprezintă minoritatea maghiară din România, și în calitate de ministru, este intolerabilă și rușinoasă. Dorim să ne delimităm ferm de poziția prin care Kelemen Hunor sprijină proiectul minier de la Roșia Montană. Credem că prin poziția adoptată în acest moment, Kelemen Hunor compromite imaginea întregii comunități maghiare din România, și nu ne reprezintă!

Cu respectul cuvenit, îi solicităm d-lui Kelemen Hunor să revoce certificatul de descărcare arheologică al masivului Cărnic pe care l-a semnat, fie din bună credință, fie din interese proprii, deoarece această decizie este în contradicție cu îndatoririle sale de Ministru al Culturii și Patrimoniului Național. În cazul în care acest lucru nu este posibil, îl rugăm să demisioneze din funcție, pentru a păstra onoarea și cinstea comunității maghiare din România.”

Cele 77 de organizații semnatare:

Asociația Transilvania Verde – Cluj-Napoca, Fundația pentru Parteneriat – Miercurea Ciuc, Federația ONG-urilor Maghiare din Transilvania – Cluj-Napoca, Consiliul Tineretului Maghiar din România – Cluj-Napoca, Grupul Milvus – Târgu Mureș, Societatea Carpatină Ardeleană – Satu Mare, Asociația Națională de Tineret Dávid Ferenc – Cluj-Napoca, Uniunea Organizațiilor de Tineret Maghiare din România – Odorheiu Secuiesc, Uniunea Cercetașilor Maghiari din România – Sfântu Gheorghe, Focus Eco Center – Târgu Mureș, Asociația de Dezvoltare Comunitară Regională – Odorheiu Secuiesc, Asociația Ținutul Secuiesc Verde – Miercurea Ciuc, AGORA – Grup de Lucru pentru Dezvoltare Durabilă – Odorheiu Secuiesc, Societatea de Geografie Cholnoky Jenő – Cluj-Napoca, Asociația Tineretului Maghiar din Ardeal – Cluj-Napoca, Asociația Studenților Istorici Maghiari din Cluj – Cluj-Napoca, Federația Organizațiilor Civile din județul Covasna – Sfântu Gheorghe, Asociația Studenților Maghiari din Târgu Mureș – Târgu Mureș, Uniunea Studenților Maghiari Din Bihor (USMB) – Oradea, Forumul Tânăr din Odorhei – Odorheiu Secuiesc, Asociația Pictografilor din Ardeal – Cluj-Napoca, Asociația Speo-Turistică și de Protecția Naturii “Lumea Pierdută” – Baraolt, Fundația Amoba – Sfântu Gheorghe, Asociația Agricultorilor Maghiari din România Organizația Mures (AAMR) – Târgu Mureș, Asociația Lumina Verde – Sângeorgiu de Pădure, Organizația Regională pentru Sănătatea Mediului – HERO – Cluj-Napoca, Asociația Zöld Nap – Târgu Secuiesc, Asociația Kodiak – Cluj-Napoca, Asociația Tinerilor din Baraolt – Baraolt, Asociația Tinerilor din Covasna – Sfântu Gheorghe, Fundația Bibliotecară Heltai Gáspár – Cluj-Napoca, Asociația Culturală Hollósy Simon – Sighetu Marmăției, Fundația

Csíki – Csíkszereda, Eco Alpin Club Harghita – Tușnad, Asociația Gondviselés Segélyszervezet – Cluj-Napoca, Transilvania Rescue – Cluj-Napoca, Asociația Culturală Orbán Balázs – Odorheiu Secuiesc, Fundația Csemete – Cluj-Napoca, Fundația Human Reform – Odorheiu Secuiesc, Fundația Artera – Odorheiu Secuiesc, Fundația Areopagus – Cluj-Napoca, Fundația Diaspora – Timișoara, Fundația Talentum – Târgu Mureș, Asociația Social-Culturală Kazun – Plăieșii de Jos, Asociația Culturală Rákóczi – Izvorul Crișului, Asociația Culturală Szarkaláb – Cluj-Napoca, Asociația Culturală și Sportivă RIKÁ – Vârghiș, Asociația Reformatorii – Sfântu Gheorghe, Asociația Femeilor din Târgu Secuiesc – Târgu Secuiesc, Asociația Eco-Trend – Miercurea Ciuc, Asociația pentru Protecția Necuvântătoarelor Amicii Noștri – Turda, Asociația Munții Hășmas – Gheorgheni, Asociația Cercetașilor din Mureș – Târgu Mureș, Asociația Cercetașilor din Harghita – Csíkszereda, Asociația de Tineret Turul – Sfântu Gheorghe, Asociația HETI ÚJ SZÓ – Timișoara, Asociația Culturală și de Tineret Regös – Sfântu Gheorghe, Asociația Robert Schuman – Cluj-Napoca, Asociația Pro Archid – Archid, Asociația Yurta – Aita Mare, Asociația Cabiria – Sfântu Gheorghe, Corul Mixt Balázs Ferenc – Odorheiu Secuiesc, Fundația UNITÁRSCOOP – Târgu Mureș, Corul Mixt Bartók Béla – Temesvár, Consiliul Național Maghiar din Transilvania – filiala Sfântu Gheorghe – Sfântu Gheorghe, Asociația Táncoska – Zalău, Fundația Cămine de Elevi ale Bisericii Reformate – Odorheiu Secuiesc, Fundația Bethlen – Târgu Mureș, Asociația Sportivă Turul Ijasz Klub – Cluj-Napoca, Asociația Bástyá – Vita, Asociația Culturală Botorka – Bălan, Asociația Art-Era – Cluj-Napoca, Asociația Tineretului Lopadea Nouă – Lopadea Nouă, Asociația Bodvaj – Bățanii Mici, Uniunea Studenților Maghiari din Cluj – Departamentul de Biologie și Ecologie – Cluj-Napoca, Asociația Femeilor din Timișoara – Timișoara, Asociația Carpatină Bănățeană – Timișoara.

BONUS: Alina Mungiu Pippidi, într-un interviu acordat pentru TVR ([interviul integral, aici](#)): ”În Europa n-ai găsi un intelectual, i-ar fi rușine absolut oricui să spună că susține mineritul cu cianuri, care e anti-mediu și, la noi în țară, caz particular e anti-patrimoniu, dar noi găsim o listă de intelectuali care susțin acest lucru. De ce? Foarte net și clar: pentru că au fost plătiți să susțină acest lucru” (la min. 13.00, dar merită ascultat tot interviul). **MIHAI GOȚIU, 9 august 2011**

VOX PUBLICA

Trebuie sa stim ce se intampla cu Rosia Montana!

Devine tot mai imperios necesara o dezbatere publica serioasa despre proiectul Rosia Montana.

In opinia mea, dezbaterea ar trebui sa se concentreze pe:

1. analiza costurilor protejarii sanatatii si a mediului daca s-ar folosi cianurile. Un exemplu la care ar trebui sa ne uitam cu atentie este cazul Yellowknife din Canada, unde Guvernul cheltuie anual aproximativ 1,2 miliarde de dolari canadieni pentru mentinerea solului inghetat dupa ce s-au folosit cianuri.

2. analiza documentelor acestei afaceri, in prezent in mare parte secrete.
3. analiza costuri-beneficii (aur si alte metale, locuri de munca, dezvoltare regiune, etc).
4. insemnatatea pentru patrimoniul national.

Consider ca orice procedura in care este angajata Rosia Montana Gold Corporation trebuie sa se opreasca pana la finalizarea acestor dezbateri. **MONICA MACOVEI, 22 august 2011**

VOX PUBLICA

Băsescu vs. Băsescu. Și de ce a demisionat șeful Comisiei Naționale de Arheologie în plin scandal Roșia Montană

Traian Băsescu și-a făcut publică săptămâna trecută poziția față de proiectul RMGC de exploatare a aurului de la Roșia Montană. Singura lui obiecție era legată de procentele care i-ar reveni României din această exploatare, susținând necesitatea unei renegocieri a contractului. De ce această poziție este, de fapt, o cacealma, am arătat într-un articol anterior. Nici Traian Băsescu și nici ceilalți susținători politici ai proiectului nu vorbesc însă nimic despre costurile, riscurile și pierderile pentru patrimoniul natural și cultural pe care acest proiect le produce.

Băsescu vs. Băsescu. Avem un președinte cu personalitate multiplă?

Motiv pentru a-i readuce aminte domnului președinte despre mesajul public transmis cu prilejul lansării Raportului Comisiei Prezidențiale pentru Patrimoniul Construit, Siteurile Istorice și Naturale din România, prezentat pe 21 septembrie 2009.

Mai jos puteți citi câteva fragmente din discursul lui Traian Băsescu și un fragment din raport. Concluziile vă aparțin:

”Patrimoniul național înseamnă moștenire istorică, memorie, identitate. Protejarea și conservarea sa constituie o prioritate națională și trebuie să facă obiectul unei politici naționale coerente și susținute. Această politică nu este o politică de moment, a unui ministru sau a unui partid! Protejarea și conservarea patrimoniului reprezintă o datorie a unui stat demn, conștient de istoria sa și de responsabilitatea pe care o are față de viitorul cetățenilor săi. (...)

Aș dori, la rândul meu, să subliniez faptul că Raportul propune întâi de toate o concepție unitară. Viziunea care fundamentează reforma de care are nevoie sistemul actual de protecție și de conservare a patrimoniului național pornește, potrivit Comisiei, de la un principiu care merită reținut din perspectiva unei reforme constituționale: este vorba despre „definirea patrimoniului cultural și natural ca prioritate națională și ridicarea acestei priorități la rang de

principiu constituțional”. Această asumare politică ar fi semnul clar din partea statului român al conștientizării datoriei sale față de protecția și conservarea patrimoniului național.(...)

Trebuie definite prioritățile strategice pe termen mediu și lung în acest domeniu, care să facă obiectul unei cooperări eficiente interministeriale și între autoritățile centrale și locale. Semnalez, la acest punct, două dintre măsurile recomandate: constituirea unui grup de inițiativă care să propună un program operațional de restaurare, conservare și regenerare a patrimoniului în perioada 2013-2020 și realizarea unor strategii regionale de salvare și punere în valoare a patrimoniului natural și construit. Prin urmare, susțin, în acord cu Comisia, necesitatea asigurării coerenței instituționale, legislative și financiare, prin care patrimoniul construit și natural să fie abordat ca factor prioritar de dezvoltare durabilă. (...)

Al doilea aspect privește responsabilitatea autorităților locale. Încă de la lansarea setului de măsuri urgente, am subliniat eroarea administrațiilor locale care văd în patrimoniu un obstacol în calea dezvoltării și nu îl abordează ca un factor de identitate și un potențial de dezvoltare pentru comunitate. De multe ori, neglijența la nivel local, incompetența și încălcarea legii au dus la degradarea ireversibilă a patrimoniului. Este limpede că nu doar marile monumente naționale reprezintă patrimoniul, deși ele sunt repere pentru toți. Patrimoniul este constituit din tot ceea ce dă specific și conferă orașelor și satelor noastre amprenta memoriei. Este timpul să învățăm să-l punem în valoare!

Un al aspect, legat de cel anterior, constă în protejarea și punerea în valoare a patrimoniului construit rural, expresie a creativității străvechi de pe teritoriul României. Acesta reprezintă o parte a patrimoniului național adeseori uitată sau minimalizată, dar care cuprinde în realitate valori excepționale. (...)

De asemenea, doresc să reiau apelul adresat anul trecut tuturor celor care decid cu privire la patrimoniu, acela de a considera protejarea și conservarea acestuia ca prioritate și ca datorie de onoare față de identitatea noastră, memoria istorică și calitatea vieții. Raportul Comisiei constituie un pas important în identificarea lucidă a problemelor și conturarea soluțiilor. Voi transmite în mod oficial Guvernului și Parlamentului acest Raport pentru a constitui baza propunerilor legislative și, mai ales, a unei platforme de cooperare interinstituțională absolut necesară protecției și conservării patrimoniului național.”

Ce scrie în raport despre Roșia Montană:

”Starea deplorabilă în care se află astăzi Roșia Montană este urmarea sărăcirii forțate a populației, împiedicarea inițiativelor localnicilor de a dezvolta activități economice private sau agroturism, rezultat al demolărilor sub auspiciile legii sau în disprețul acesteia, a propagandei mincinoase și manipulării populației (inclusiv cu inadmisibile accente etnice) în numele unei investiții economice de interes privat. Distrugerea parțială sau totală a Roșiei Montane ar însemna cea mai gravă amputare a mediului istoric românesc, distrugerea unui peisaj cultural unic, cu valoare mondială.”

**Notă: pentru diagnosticul "personalității multiple" a se vedea DSM (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders)*

De ce a demisionat președintele Comisiei Naționale de Arheologie

La sfârșitul săptămânii trecute, alba24.ro, ziarul Ring și monitorulcj.ro au prezentat demisia pe care președintele Comisiei Naționale de Arheologie, Alexandru Suceveanu, i-a prezentat-o, pe 5 august, ministrului Culturii, Kelemen Hunor. Mai jos, puteți citi textul acestei demisii:

"Domnule Ministru,

Prin prezenta vă anunț demisia mea din funcția de președinte al Comisiei Naționale de Arheologie (CNA). V-am adresat cu ceva vreme în urmă numeroase critici în legătură cu unele măsuri legislative (OUG 2562, 1²; Mon. Of. 898/31 1² 2010) ale ministerului pe care îl conduceți și care nu reprezentau decât adevărate sabotaje la adresa arheologiei românești. N-ați avut buna cuviință să-mi răspundeți, așa cum ar fi cerut-o dealtfel și legea.

Astăzi (1 08 2011) sunt în situația să constat că aceeași atitudine sabotoare continuă, câtă vreme ridicola sumă de bani pe care ați alocat-o cercetărilor arheologice riscă să nu mai poată fi consumată în timp util. Consider că prin această tergiversare deliberată, ministerul pe care îl conduceți a devenit un adevărat gropar al arheologiei românești, situație în care nu doresc să devin un părtaș la această înmormântare și care îmi justifică decizia mai sus menționată.

Precizez că hotărârea mea nu are nici o legătură cu pripita cerere a europarlamentarei Renate Weber (formulată în emisiunea de la România Actualități din 19 07 2011; acum și pe blogul personal) de a fi demis din funcția de președinte al CNA. Nici europarlamentara sus-numită (care dă curs, astfel, unor puseuri de comisar sovietic, penalizându-mi delictul de opinie; ar face mai bine să prezinte celor în măsură să judece activitatea reală – jalnică – a instituțiilor menite să împartă dreptatea în România), nici acad. Ionel Haiduc, președintele Academiei Române (care nu are căderea să discute fondurile puse la dispoziție de firma canadiană la Roșia Montană, câtă vreme, pe de o parte, Academia Română nu mai finanțează de zece ani cercetările arheologice de teren, pe de alta, nu are cum compara „generozitatea” firmei canadiene – care a asigurat condiții de cercetare pe care nici în o sută de ani nu le-ar putea oferi statul român – cu calvarul arheologului român din zilele noastre; o asemenea comparație nu îi este permisă decât unuia care ar cunoaște realitatea, ceea ce nu este cazul acad. I. Haiduc) și cu atât mai puțin prof. dr. Ioan Piso (a cărui mitomanie a atins cote paroxistice) nu au nici un drept să se pronunțe în legătură cu eficiența, calitatea și nevoia continuării cercetărilor arheologice de la Roșia Montană.

Precizez totodată, pentru a curma insinuările trio-ului Haiduc-Weber-Piso, că nu am încasat nici un leu din cercetările de la Roșia Montană, că de cel puțin doi ani activitatea membrilor CNA – inclusiv a mea – nu mai este remunerată și că în prezent singurul meu venit provine din pensie."

Ce este interesant (simple coincidențe?) în această demisie:

- Motivul invocat de Alexandru Suceveanu este lipsa unui răspuns din partea ministrului legat de unele măsuri legislative luate cu mai bine de jumătate de an în urmă (publicate în Monitorul Oficial din 31.12.2010);
- Demisia a fost prezentată la două săptămâni după ce, în ședință secretă, pe 12 iulie 2011, Comisia Națională de Arheologie a aprobat avizul de descărcare de sarcină a Masivului Cârnic din Roșia Montană, aflat pe lista monumentelor istorice de clasă A (cu valoare națională și internațională);
- Alexandru Suceveanu susține că demisia sa nu are legătură cu cazul Roșia Montană, dar după cum se poate observa, în cea mai mare parte a demisiei se referă la Roșia Montană (!);
- În textul demisiei scrie că a fost redactată pe data de 1 august 2011, însă a fost depusă pe data de 5 august 2011; exact data în care ministrul Kelemen Hunor, în urma presiunii publice și a poziției semnate de 77 de asociații și ONG-uri în care activează maghiarii din România, a declarat pentru "Duna TV" că "nu a semnat și nu va semna declasarea Masivului Cârnic de pe lista monumentelor istorice";
- În luna iulie, Alexandru Suceveanu și-a făcut blog personal; singurul articol postat până acum pe **blog** este textul demisiei (!?);
- Demisia lui Alexandru Suceveanu a fost prezentată în presă simultan (cu o întârziere, de asemenea, "simultană" de aproape 3 săptămâni) în trei ziare care publică în mod constant comunicatele RMGC, blocând articolele critice la adresa proiectului.

Și în acest caz, ca și în cazul declarațiilor contradictorii ale lui Traian Băsescu, puteți pune propriile concluzii. Eu îmi permit câteva previziuni. Alexandru Suceveanu va deveni unul dintre specialiștii pe care RMGC îi va invoca în mesajele lor. În acest sens i se va construi (a și început deja) imaginea unui specialist "care luptă împotriva sistemului" (mesajul nu e nou, și până acum RMGC s-a folosit în propagandă de ideea conform căreia proiectul nu a pornit din cauza politicianilor români – asta chiar dacă, fără sprijinul unor cunoscuți politicieni, proiectul ar fi ajuns demult la coșul de gunoi al istoriei). Una dintre temele favorite pe care o va promova Alexandru Suceveanu va fi cea legată de "generozitatea RMGC în susținerea arheologiei" (asta chiar dacă nu e vorba de nicio "generozitate", finanțarea cercetărilor arheologice fiind o obligație legală a RMGC, care nu presupune însă obligativitatea acordării avizului de descărcare de sarcină). În fine, dacă Kelemen Hunor își va menține decizia de a nu semna ordinul de declasare a Masivului Cârnic de pe lista monumentelor istorice (în lipsa căruia Masivul Cârnic nu poate face obiectul unei exploatare miniere), Alexandru Suceveanu va deveni unul dintre principalii contestatari ai acestuia.

Uite, fac și un pariu (pe o bere rece) legat de împlinirea previziunilor de mai sus. Ține cineva pariul? **MIHAI GOȚIU, 22 august 2011**

Îmbrânceli și huiduieli la Roșia Montană. Ce a făcut și ce a spus Traian Băsescu

Președintele nu a scăpat ușor, luni, din Roșia Montană. Prezența celor două tabere, pro și contra proiectului, a dat de furcă jandarmilor și SPP-iștilor. La un moment dat, președintele a fost prins într-o busculadă provocată de cele două tabere și care i-a luat prin surprindere pe jandarmi.

La intrarea în sediul Primăriei a nimerit în mijlocul scandărilor pro (ale angajaților de la RMGC) și a huiduielilor, lansate de câțiva reprezentanți ai unor organizații nonguvernamentale care se opun investiției. Intervenția jandarmilor și a sepepiștilor a făcut ca situația să nu degereze. Scena s-a repetat în momentul în care opoziția au ieșit de la discuțiile cu președintele și au afișat semnul victoriei. Susținătorii au încercat să rupă cordonul jandarmilor și să ajungă la aceștia. Au fost oprți în ultimul moment. Pe timpul discuțiilor din stradă s-a scandat: "Vrem minerit, Vrem să muncim sau Hoții, Trădătorii".

La plecare, Băsescu a fost condus pe o ieșire laterală astfel încât nu a mai nimerit în mijlocul mulțimii. Anterior, președintele a primit informații de spre proiect, în cariera Cetate, de la directorul general RMGC, Dragoș Tănase, iar după momentul de la primărie a fost condus la o gură de mină pentru a vedea apa poluată, dar și la confluența Abrudelului cu râul Arieș, unde, de asemenea, se poate vedea poluarea provocată de exploatarea de la Roșia Montană.

Declarații Traian Băsescu:

"Nu susțin de ieri de azi proiectul. Am fost aici și în campania electorală. Vă sugerez să prezentați proiectul pe televiziunile naționale. Populația nu e vinovată că e reticientă, pentru că nu e informată. Dacă acest proiect stă îngropat din 1997 până acum, să știți că unul din motivele serioase este lașitatea oamenilor politici, care nu au vrut să-i doară capul. Dacă ne găsea în plină exploatare creșterea de preț la aur? Dacă se dădea drumul la proiect din '97 ne găsea creșterea prețurilor la aur în plină exploatare. Omul politic este dator să ia decizia corectă. Este datoria ONG-urilor să protesteze, să fie câinele de pază și foarte bine că fac acest lucru. Este revoltător să vezi că oameni politici care trebuie să ia decizii le amână până e prea

târziu. Este obligatoriu de renegociat contractul cu statul, dar nu este problema mea. Statul are și alte soluții, redevența e în lege nu e în contract.

Cei care nu vor să plece, pot să existe sau nu. Construcția de autostrăzi a stat blocată șapte ani pentru că nu era soluție legislativă pentru achiziția terenurilor. S-a dat lege prin care se expropriează terenurile. Unde e problema? S-au găsit soluții de păstrare a galeriilor romane. Nu pot să dau Guvernului un termen, dar spun că trebuie luată cât mai rapid o decizie, una corectă în interesul României. Orice țară are resurse trebuie să le folosească"

Zeno Cornea, președintele Fundației Culturale Roșia Montană:

„Sper ca domnul președinte va analiza cu foarte multă responsabilitate situația de la Roșia Montană. Oricum noi nu vom pleca de aici. Am spus, dacă vreți ne pușcați. Nu este un proiect de interes public ca să putem fi expropriați. Sperăm că se va lua hotărârea care trebuie. Sunt ferm convins că acest proiect nu se va realiza, pentru că este o aberație. În nicio țară civilizată nu poți să accepți așa ceva. De ce nu își fac proiectul cu compania lor în Canada. De ce la Roșia? Suntem noi mai proști decât ceilalți? Dacă președintele este de acord cu proiectul, atunci să îl facă la Cotroceni. Să facă un iaz de decantare în București.”

Dragoș Tănase, director general RMGC:

„Sperăm undeva la anul să primim autorizația de construcție, după care o să avem cam doi ani - doi ani și jumătate de construcție a minei, deci, undeva, în 2014-2015 o să putem să vă invităm pe toți să asistați la turnarea primului lingou de aur în Roșia. Compania este deschisă să participe la orice discuție. Noi avem un argument foarte puternic - faptul că noi deja, în structura actuală a contractului, generăm suficiente beneficii economice pentru statul român, mai mari decât media mondială. Vom participa la orice discuție, vom explica acest lucru și, evident, vom sta la aceeași masă, vom ajunge la un dialog.” **DORIN ȚIMONEA, 29 august 2011**

EURACTIV. Ro

Der Spiegel despre proiectul de la Rosia Montana: Romania a descoperit ceva mai bun decat euro

Romania inca mai are nevoie de multi ani de pregatire in ceea ce priveste fiscalitatea, pentru a se putea alatura zonei euro. In prezent, tara nici macar nu a fost inclusa in Mecanismul European al Ratelor de Schimb, fapt ce ar fi putut sa o aduca mai aproape de introducerea monedei unice, scrie Der Spiegel. Dar, in contextul problemelor datoriilor suverane din zona euro - la care se adauga si temerile investitorilor fata de dolarul american - Romania se pare ca a gasit ceva mai bun: aurul. Pretul aurului a atins un nivel record de 1.900 dolari uncia, iar Romania are cele mai mari rezerve de aur si argint din intreaga Europa.

"Este în interesul României ca exploatarea aurului să înceapă cât mai curând posibil", a declarat președintele român Traian Băsescu, săptămâna trecută. Luni, el a adăugat că "orice țară care dispune de resurse trebuie să le folosească", notează cotidianul în ediția online.

Dar există o problemă. Pentru a extrage aurul, satul Rosia Montana, situat la poalele Munților Carpați din Transilvania, ar trebui, cel mai probabil, să fie complet distrus. În plus, aproximativ 200 de tone de roca ar urma să fie aruncate într-o vale din apropiere și alte aproximativ 250 de milioane de tone de deseuri toxice, în special cianura folosită în extracția aurului, vor fi depozitate în spatele unui baraj urias.

"Vrem să muncim!"

Mai mult decât atât, Rosia Montana este una dintre cele mai vechi situri miniere din lume, cu o istorie care se întinde pe o perioadă de circa 2.000 de ani. România a luat în considerare, inclusiv includerea satului pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO. Parțial, ca urmare a acestei lungi istorii, majoritatea românilor se opun proiectului, care până acum a fost blocat de tot felul de inițiative ale cetățenilor.

Cu toate acestea, cu o cotație a aurului în permanentă creștere, eforturile lor s-au putea dovedi zadarnice. Rosia Montana Gold Corp, deținută în proporție de 80% de acționari canadieni, a declarat că speră să extragă până la 10,6 milioane de uncii din cele patru puncte de extracție pe care vrea să le săpe în zonă. Având în vedere cotația actuală, ar putea fi vorba de 18 miliarde de euro. De asemenea, până la 1.600 de tone de argint ar putea fi extrase din zonă.

În plus, în zonă, există numeroși cetățeni care doresc ca proiectul să fie aprobat. La fel ca multe regiuni rurale din România, locurile de muncă de la Rosia Montana sunt puține. Luni, un grup de mineri s-a adunat la primărie pentru a protesta: "Vrem să muncim!" au strigat ei.

CĂTĂLINA CIOCĂLTAN, 31 august 2011

ARHITECTURA

A cincea Școală de Vară ARA se va desfășura din nou în situl istoric de importanță excepțională de la Roșia Montană. Timp de două săptămâni, între 1 și 15 septembrie, programul va fi orientat spre cunoașterea patrimoniului valoros al sitului, observându-l în valențele sale artistice și tehnice, sociale și economice, peisagistice și naturale.

Componenta teoretică a școlii va fi susținută, prin prelegeri și discuții, de invitații ARA, arhitecții Jan Kanngiesser și Mathias Ganspöck, restaurator Colin Richards, arheolog Daniel Spânu, arhitect peisagist Nicolas Triboi, restaurator Cristina Serendan, arhitect Claudiu Silvestru. Activitățile practice vor cuprinde documentarea patrimoniului arhitectural, prin relevee, fotografii și fișe, precum și lucrări practice de restaurare cu materiale și tehnici tradiționale la porticul nordic și la împrejmuirea bisericii unitariene (1796), sub îndrumarea și cu ajutorul specialiștilor de la Shropshire Council, Marea Britanie.

Școala de vară se va bucura de prezența excepțională a doamnei Maria Ploae și a domnului Nicolae Mărgineanu, regizorul filmului „Flăcări pe Comori”, realizat în Roșia Montană în anul 1987.

Toate activitățile sunt deschise pentru public.

Școala de vară se desfășoară cu sprijinul financiar oferit de Ordinul Arhitecților din România, prin Timbrul arhitecturii. 31 august 2011

HOTNEWS. Ro

Consilierul presidential Peter Eckstein Kovacs a demisionat, din cauza proiectului Rosia Montana

Consilierul presidential Peter Eckstein Kovacs a demisionat, anunta Mediafax. El a declarat ca presedintele Traian Basescu i-a acceptat demisia, motivul fiind diferendul de opinie privind proiectul de la Rosia Montana.

"Am discutat cu presedintele Traian Basescu si l-am anuntat verbal despre demisia mea din functia de consilier presidential, iar dansul a acceptat aceasta demisie. Luni voi depune in scris demisia la Palatul Cotroceni. Demisia mea are la baza punctul meu de vedere exprimat in legatura cu investitia de la Rosia Montana, care nu coincide cu cea a presedintelui Traian Basescu. Ca si consilier presidential ar fi trebuit sa sustin initiativele presedintelui, ori in acest caz nu o pot face si de aceea am decis ca cea mai buna solutie este demisia", a explicat Peter Eckstein Kovacs motivele demisiei.

Consilierul presidential Peter Eckstein Kovacs (UDMR) a semnat, la jumatatea lunii august, o petitie impotriva proiectului de la Rosia Montana, petitie initiata de organizatia Transilvania Verde, "organizatie ecologista interesata de la bun inceput de aceasta problema, care a initiat o strangere de semnaturi", dupa cum spune politicianul.

"Sunt o persoana fizica si punctul meu de vedere nu e de azi sau de ieri. E o problema de constiinta. Domnul presedinte (Traian Basescu - n.red.) are un punct de vedere pe care il respect. In afara de punctul de vedere economic si cel al rediscutarii proiectului, sunt categoric impotriva, din punct de vedere al mediului", a declarat atunci Peter Eckstein Kovacs, pentru HotNews.ro.

Si liderul UDMR, Kelemen Hunor, s-a declarat nemulțumit de initiativa lui Peter Eckstein Kovacs si i-a cerut acestuia sa se gandeasca daca vrea sa continue activitatea alaturi de Uniune: "El a semnat o initiativa a societatii civile. Fiecare are libertatea de a semna sau a nu semna o petitie. Eckstein, prin aceasta semnatura, s-a delimitat de mine si el trebuie sa se gandeasca daca se delimiteaza - si s-a delimitat de presedintele Uniunii - daca vrea sa continue activitatea alaturi de noi sau nu."

Kelemen Hunor a adăugat că "Nu asta este problema, că nu este de acord cu mine, fiindcă de foarte multe ori nu a fost de acord; el, prin această atitudine, cunoscând exact situația - fiindcă este și jurist, nu numai consilier prezidențial și fost senator - el cunoaște foarte exact că ministrul culturii nu a semnat nimic, avizul direcției județene poate fi atacat în instanță și în acest moment muntele Carnic este pe lista monumentelor istorice, este protejat și din acest punct de vedere nu s-a schimbat, nu s-a intervenit nimic".

"Din păcate, Eckstein construiește doar imagine politică și se folosește, așa cum s-a folosit și în 2004 de aceste organizații, pentru a-și construi imagine. Acest lucru face și în acest moment", a completat președintele UDMR, citat de Agerpres.

Președintele Traian Băsescu declarase, în urma cu 3 zile, la Sulina, că proiectul de la Rosia Montana "trebuie făcut", pentru că România are nevoie de el, "dar cu condiția să fie renegociată partajarea beneficiilor", în timp ce mai mulți lideri ai UDMR s-au pronunțat, de asemenea, în favoarea proiectului. Șeful statului a evocat ca argument evoluția pretului aurului în ultimii cinci ani. "Ce țară stă cu o asemenea avere în pământ fără să găsească soluții să o pună în valoare? Pentru că resursa asta nu e nici a ONG-urilor, nu e nici a Ungariei, care nu știu ce avize ar trebui să dea României... Nu trebuie să dea niciun aviz, suntem încă stat suveran".

Rosia Montana Gold Corporation dezvoltă proiectul minier de la Rosia Montana, din Munții Apuseni, având costuri proiectate de un miliard de dolari, prin care compania estimează că va extrage 626.000 de uncii Troy de aur pe an timp de cinci ani de la inaugurarea minei. O uncie Troy este echivalentul a 31,1 grame de aur. Compania este controlată de firma canadiană Gabriel Resources, care deține 80,46% din capitalul social, în timp ce statul român controlează 19,31% din acțiuni, prin firma Minvest Deva, iar alți acționari cumulează 0,23% din titluri.

Pe 2 august, premierul Emil Boc a declarat, la postul public de televiziune, că Guvernul așteaptă opinia specialistilor asupra proiectului Rosia Montana înainte de a lua o decizie privind această investiție. Boc a ținut totuși să precizeze că, personal, nu este un "fan" al proiectului și că actualul contract, care nu este cel mai favorabil pentru stat, "ar trebui rediscutat". **R. M., 1 septembrie 2011**

ZIARE.com

Rosia Montana și legea mării exproprieri naționale

Lucrurile se precipită tot mai mult în cazul Rosia Montana, după ce președintele Traian Băsescu s-a transformat în vectorul de imagine al companiei Rosia Montana Gold Corporation (RMGC).

Spuneam recent că prin minciuni și manipulare, președintele Băsescu încearcă să inducă opinia publică în eroare, folosind așa-zise argumente care, de altfel, aparțin chiar arsenalului de PR al companiei RMGC.

Putina lume stie insa ca in Parlamentul Romaniei se pregateste adoptarea unei modificari legislative care transforma Romania intr-o tara din lumea a treia, deschizand drumul unor abuzuri fara precedent pentru o societate care se pretinde a fi democratica.

Senatorii Toni Grebla (PSD) si Ion Ruset (PDL) au initiat o propunere de modificare a Legii minelor, in fapt o modificare ce este in sine mai degraba o lege speciala de expropriere. Aceasta prevede ca orice companie miniera, fie ea chiar privata, care detine o licenta de exploatare a unui zacamant sa poata sa exproprieze pe cei care detin imobile (terenuri, case, gradini, etc) in zona de impact a proiectului.

Cu alte cuvinte, orice firma privata care primeste dreptul de a exploata un zacamant ar avea dreptul sa dispuna de pamanturile cetatenilor si de a-i expropria. Enormitatile nu se opresc insa aici. Legea nu doar ca incalca dreptul fundamental la proprietate, garantat de Constitutia Romaniei prin articolul 44, dar prevede si importante derogari, in favoarea companiilor miniere, de la legi organice ale Romaniei care protejeaza patrimoniul si mediul. Propunerea legislativa mai seteaza si cadrul legal pentru abuzuri de neimaginat asupra proprietarilor de terenuri care urmeaza a fi expropriati, acestora ingradindu-le dreptul fundamental la justitie si transformandu-i intr-o masa de manevra care in decurs de cateva saptamani trebuie sa isi cedeze terenurile companiilor miniere.

Daca legea va trece, vor fi potential afectati de aceasta zeci de mii de cetateni care detin proprietati in zone cu potential minier, mai ales in zona Muntilor Apuseni pe care-i va transforma, la propriu, intr-o colonie miniera la mana unor mari corporatii internationale.

Situatia actuala

Proiectul de modificare a Legii minelor 85/2003 (Pl-x. 549/2009) a fost initiat de senatorii Grebla si Ruset in Senatul Romaniei, unde a fost aprobat in sedinta din data de 27 octombrie 2009, probabil fiind votat "dupa deget". In prezent, proiectul se afla in dezbatere la Camera Deputatilor, unde, in mod revoltator, a primit avizul majoritatii comisiilor din cadrul acesteia, urmand a trece pe ordinea de zi in sesiunea parlamentara care va incepe in 5 septembrie 2011.

Proiectul de modificare legislativa, in forma adoptata de Senat, precum si documentele aferente pot fi consultate pe [site-ul Camerei Deputatilor](#).

Analiza proiectului legislativ

Sa parcurgem impreuna cateva dintre prevederile aberante ale acestei legi, pentru a va lamuri, dincolo de orice indoiala, de reaua credinta a parlamentarilor care au initiat-o si de pericolul real pe care adoptarea acestei modificari legislative l-ar aduce. Voi enumera in continuare doar cateva dintre argumentele relevante, citand textul modificarii legislative.

Art. 10-2:"Se declara de utilitate publica lucrarile miniere pentru exploatarea substantelor minerale utile care se executa in baza unei licente de exploatare."

Conform legilor in vigoare, normelor constitutionale si jurisprudentei Curtii Europene a Drepturilor Omului (CEDO), o proprietate nu poate fi expropriata decat pentru o cauza de

utilitate publica, procedura de expropriere trebuind sa fie prevazuta de lege, sa fie conforma normelor de drept intern si sa respecte un raport de proportionalitate intre mijloacele folosite si scopul vizat.

Conform prevederilor legale, pana in prezent, doar statul roman avea dreptul de a realiza expropriari, iar cauza de utilitate publica trebuia demonstrata prin hotarari si legi specifice. In schimb, articolul de lege propus de Grebla si Ruset declara apriori ca orice proiect minier este de utilitate publica, daca exista o licenta de exploatare.

Cu alte cuvinte, chiar daca statul roman detine sub 20% din actiuni, cum este in cazul Rosiei Montana, proiectul este declarat de utilitate publica. Odata acest pas realizat, proprietarii terenurilor din oricare zona miniera ajung la mana firmelor private care detin licentele de exploatare pentru ca, nu-i asa, profitul unor corporatii private este de utilitate publica, iar proprietarii de terenuri sunt niste naivi care trebuie sa renunte la locurile unde s-au nascut, la mostenirea de la bunici si parinti, la agoniseala de-o viata pentru a face loc unor proiecte de minerit private.

Art.10-3: "(1) Pentru lucrarile declarate de utilitate publica in conditiile art.102, expropriator este statul roman, prin titularii licentelor de exploatare, operatori economici" si Art. 108: "Plata despagubirilor pentru imobilele ce urmeaza a fi expropriate in temeiul prevederilor art. 105 alin. 1 se face de titularul de licenta direct titularilor drepturilor reale, in numerar sau prin consemnarea sumelor intr-un cont bancar la dispozitia acestora."

Cu alte cuvinte, corporatiile care detin licentele de exploatare devin expropriatori in numele statului roman. Adica firme private preiau responsabilitati care in orice stat de drept apartin exclusiv statului pentru ca intotdeauna se pune problema utilitatii publice si a responsabilitatii fata de propriii cetateni.

Daca firma privata devine expropriatorul, calea abuzurilor este deschisa deoarece aceasta nu are nicio responsabilitate fata de cetateni, asa cum ar trebui sa aiba statul. Firma isi urmareste profitul, si, dupa cum s-a demonstrat in nenumarate cazuri (vezi si Rosia Montana), nu se va da in laturi de la actiuni de intimidare si de la abuzuri. Mai departe, faptul ca firma ar trebui sa plateasca direct contravaloarea imobilului expropriat in contul expropriatului demonstreaza clar ca proiectul de lege prevede ca firma sa fie, in fapt, expropriatorul direct, ceea ce reprezinta, dupa cum am precizat, un abuz fara margini.

Art. 10-12: "(2) Judecarea cauzelor ce au ca obiect expropriarile pornite in temeiul prezentei legi se face cu precadere, iar termenele stabilite in cursul judecatii de catre instantele investite nu pot fi mai mari de 7 zile" si "(3) Instanta competenta poate suspenda executarea unui act emis in procedura expropriarii daca se depune o cautiune de 10% din cuantumul sumei contestate, iar in cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil in bani, o cautiune de pana la 10.000 de lei".

Aceste prevederi sunt nu doar imorale, ci si profund neconstitutionale. Ele implica faptul ca daca un cetatean actioneaza in judecata firma privata care doreste sa il exproprieze, termenul de judecata nu poate fi mai mare de 7 zile. In termen de o saptamana, cel expropriat nici macar nu are timp sa faca rost de actele necesare pentru a se prezenta in instanta.

De ce ar trebui ca procesele legate de exproprieri în minerit să aibă prioritate față de procesele legate de crime de exemplu sau de restituirea unor proprietăți? Și mai grav este că propunerea legislativă prevede că expropriatul (adică proprietarul terenului) să prezinte o cautiune de 10% din valoarea terenului dacă dorește să suspende evacuarea sa de pe propria proprietate! Or, acest fapt este strigător la cer și profund imoral.

De altfel, jurisprudența CEDO (exemplu, cazul Iosif s.a. împotriva României, cu decizia CEDO din 20.12.2007) prevede că instituirea unor asemenea cațiuni îngreunează dreptul la justiție și că este ilegală. Iată că de departe au îndrăznit să meargă senatorii Grebla și Ruset, propunând texte legislative care confiscă drepturi elementare și fundamentale ale cetățenilor.

Articolul 10-15 prevede derogări de la Codul silvic așa încât proiectul minier să se autorizeze mai rapid, iar pădurile să poată fi distruse cu mai mare ușurință. Articolul 11, alineatele (3) și (6)-(8), prevede derogări de la legea de protecție a patrimoniului național, astfel încât proiectele miniere să poată să obțină mai ușor terenurile pe care sunt amplasate monumente de patrimoniu, consfințind astfel distrugerea mult mai facilă a monumentelor istorice, cum este de exemplu masivul Carnic de la Rosia Montana.

Articolele 43-1, 40-1, 43-2 și 43-3 prevăd derogări de la Legea 50/1991 privind autorizarea lucrărilor de construcție, Legea fondului funciar nr. 18/1991, Legea 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, astfel încât operatorii de proiecte miniere să nu mai fie nevoiți să respecte legea statului român în aceleași condiții cum o face oricare alt operator economic.

Detinatorii de licențe miniere sunt astfel favorizați și primesc undă verde pentru a distruge mai ușor mediul (pădurile), pentru a scoate mai ușor terenurile din circuitul agricol, pentru a putea să distrugă mai ușor monumentele de patrimoniu protejate și pentru a le fi avizate proiectele mult mai rapid decât în cazul altor proiecte economice. Aceasta în condițiile în care proiectele de minerit sunt printre cele mai daunătoare mediului și patrimoniului natural și cultural. Scriam mai demult că: "...mineritul a consumat aproape de 10% din energia globală, este responsabil pentru 13% din emisiile de dioxid de sulf la nivel mondial și este estimat că amenință aproape 40% din pădurile din zonele nedezvoltate. Cu toate aceste efecte negative, mineritul oferă la nivel global doar 0,5% din locurile de muncă și contribuie cu doar 0,9% la produsul brut mondial".

Recent, asociația Ad Astra a oamenilor de știință români a adoptat un punct de vedere ferm împotriva propunerii legislative a Legii minelor. Argumente suplimentare legate de articolele aberante ale acestei propuneri legislative pot fi găsite în [comunicatul oamenilor de știință din Ad Astra](#).

Un proiect cu dedicație pentru Rosia Montana

Dacă analizăm atent propunerea legislativă a senatorilor Grebla și Ruset, vedem că aceasta a fost redactată tocmai pentru a facilita implementarea proiectului de la Rosia Montana. Proiectul legislativ prevede exproprierea în numele oricărui proiect de minerit, fie el și privat, cum este cazul de la Rosia Montana unde Gabriel Resources detine peste 80% din proiect.

Mai departe, proiectul legislativ prevede derogari de la toate avizele si reglementarile legii romanesti cu care RMGC a intampinat dificultati in pornirea proiectului minier: certificatul de urbanism, fondul silvic, monumentele istorice de la Rosia Montana cum este masivul Carnic s.a.m.d.

Desi la inceput initiatorii au respins acuzatia ca proiectul de modificare ar fi fost cu dedicatie pentru RMGC, luarea recenta de pozitie prin care Toni Grebla apara proiectul Rosia Montana dovedeste ca acuzatia se sustine. Intr-un articol recent publicat pe ziare.com, senatorul Grebla face o expunere de-a dreptul perfida a situatiei de la Rosia Montana.

Toni Grebla: Exploatarea la Rosia Montana trebuie incurajata, oamenii mor de foame acolo

Domnia sa sustine ca saracia este un motiv pentru care proiectul trebuie pornit omitand sa spuna ca saracia este cauzata exact de compania RMGC si de autoritatile locale care au declarat zona monoindustriala si au blocat astfel orice alta alternativa de dezvoltare economica durabila.

Mai departe, dansul nici macar nu intelege nimic din procesul tehnologic si minimalizeaza impactul cianurii. Nu intelege ca cianura de sodiu este exact la fel de toxica ca cianura de potasiu. Face de asemenea afirmatii extrase din PR-ul companiei RMGC sustinand in mod fals ca in iazul de acumulare nu ar fi o concentratie mai mare de cianura decat in cafea. Ei bine, in cafea nu exista cianura de sodiu, aceasta fiind o minciuna si o dezinformare grosolana preluata "la fileu" de toti PR-istii de serviciu ai companiei RMGC.

Drept la replica: Rosia Montana, intre interesele unei companii si interesul national

In fine, nici nu cred ca are sens sa mai comentam mult declaratiile unui senator care prin proiectul de lege pe care l-a promovat se face vinovat cel putin de interese ascunse si de favorizarea unor corporatii impotriva cetatenilor acestei tari.

Apel la responsabilitate

Proiectul de modificare a Legii minelor 85/2003 (Pl-x. 549/2009) initiat de senatorii Toni Grebla si Ion Ruset este profund neconstitucional, imoral si vizeaza restrangerea dramatica a unor drepturi fundamentale ale cetatenilor in favoarea unor companii miniere private.

Acestea vor avea dreptul sa ii exproprieze abuziv, nu in numele unei cauze de utilitate publica, ci in numele unui interes privat. Nu doar cei din Rosia Montana care nu vor sa vanda vor fi vizati, ci toti potentialii proprietari de terenuri din zone cu zacaminte miniere utile, cum ar fi carbunii, minereurile feroase, neferoase, de aluminiu si roci aluminifere, de metale nobile, radioactive, de pamanturi rare si disperse, sarurile haloide, substantele utile nemetalifere, rocile utile, pietrele pretioase si semipretioase, turba, namolurile si turbele terapeutice, rocile bituminoase, gazele necombustibile, apele geotermale, gazele care le insotesc, apele minerale naturale (gazoase si plate), apele minerale terapeutice, etc (vezi Legea minelor 85/2003, art. 2).

Cetatenii Romaniei vor putea fi expropriati fara drept de apel de oricate ori o companie

privata primește licența de a exploata zăcămintele minerale care se află sub proprietățile lor. Efectele pe termen lung ale unei astfel de legi ar putea fi devastatoare.

Propunerea de modificare legislativă va intra la vot în Camera Deputaților în sesiunea de toamnă 2011, foarte probabil în septembrie. Deputații României ar trebui să fie foarte atenți cum vor vota, amintindu-și mereu că au fost trimiși acolo nu de mari corporații miniere, ci de cetățenii acestei țări care și-au pus încrederea în judecata și integritatea lor.

Este timpul ca deputații să-și apere pe cetățenii pe care-i reprezintă, iar Parlamentul României să demonstreze că este matur și că urmărește păstrarea și apărarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor.

**Dr. Raul C. Muresan, Departamentul de Neuroștiințe Experimentale și Teoretice,
Centrul pentru Cercetări Cognitive și Neuronale, Institutul Român de Știință și
Tehnologie, Cluj-Napoca, România, 2 septembrie 2011**

Selecție realizată de Raluca Ștefan, consilier pentru comunicare O.A.R.